

2. Механізми взаємодії органів державної влади та неурядових організацій у протидії жорсткому поводженню з дітьми : навч.-метод. посіб. / за ред. К. Б. Левченко, І.М. Трубавіної. – К. : Юрисконсульт, 2005. – 452 с.

3. Насильство в сім'ї та діяльність органів внутрішніх справ що його подолання [Текст] : навчально-методичний посібник для курсантів вищих навчальних закладів МВС України / Укладачі : Запорожцев А.В., Лабунь А.В., Заброда Д.Г., Басиста І.В., Дроздова І.В., Брижик В.О., Мусієнко О.М. – Київ, 2012. - 246с.

4. Про затвердження Порядку розгляду звернень та повідомлень з приводу жорсткого поводження з дітьми або загрози його вчинення [Електронний ресурс] : наказ Мінсоцполітики України, МВС України, МОН України, МОЗ України від 19.08.2014 № 564/836/945/577. Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/z1105-14>.

5. Про затвердження Інструкції з організації роботи підрозділів кримінальної міліції у справах дітей : наказ Міністерства внутрішніх справ України від 19.12.2012 № 1176. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z0121-13>.

6. Про попередження насильства в сім'ї [Електронний ресурс] : Закон України від 15.11.2001 № 2789-III / Верховна Рада України. Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/rada/show/2789-14>.

Значення процесуальних рішень слідчого у кримінальному провадженні

Сагань Д.В., курсант ННІПФСКМ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Флоростяний А.В.

Формування напругних теоретичних основ боротьби зі злочинністю в сучасних умовах коли щодня окремим вилив кримінальних правопорушень держава майже повністю втратила контроль є пріоритетним завданням не лише науковців а й законодавців. Боротьба зі злочинністю є важливою сферою внутрішньої діяльності держави. В ідеалі вона повинна здійснюватися на підставі розробленої концепції являти собою відповідну політичну лінію - політику в сфері боротьби зі злочинністю. У залежності від галузі законодавства така політика може набувати різних ознак як от кримінальних, кримінально-процесуальних тощо. На переконання науковців злочинності можна протидіяти напрацьовувати для цього способи і оновлювати методи, однак боротьба із нею є перманентним процесом.

Кримінальна процесуальна політика - це невільна політика в сфері боротьби зі злочинністю що являється своєрідним продовженням кримінально-правового елементу єдиної лінії держави у боротьбі із злочинністю. Як самостійний вид кримінальна процесуальна політика характеризується специфічними актуальними для неї принципами завданнями інструментами і засобами впливу. Проте незважаючи на незвичайно важливе значення проблеми кримінально-процесуальної політики рідко привертати увагу налянокких та вітчизняних вчених-процесуалістів.

Одним із напрямів кримінально-процесуальної політики України в сучасних умовах має стати в досконалення досудового слідства яке є однією з провідних проблем правової реформи що відбувається в Україні.

У різний період проблемною рішень слідчого в кримінальному процесі досліджувалися значною кількістю науковців: О.Р. Баблін, І.Р. Басиста, Р.І. Галаган, Ю.М. Глопечий, А.Я. Лубинський, О.В. Каппіна, Н.С. Карпов, В.С. Кузьмичов, П.М. Побойко, М.М. Михеєнко, З.М. Онішук, М.А. Погорьельний, Б.В. Ромашко, О.А. Солдатко, С.М. Ставірський, В.М. Тентипник, П.Л. Уляпова. Разом з тим не всі аспекти проблем процесуальних рішень слідчого отримали достатньо повне висвітлення в науковій літературі.

Як вважається з історичного дискурсу кримінального процесуального законодавства, проблеми у діяльності органів досудового слідства протягом

десятиліть не відмінювалися в повному обсязі та не змінювалися їх кількості, а навики - вони ставали ще більш нагальними. Появляються організованими скоєння поповнює і в інших внутрішніх діях. У зв'язку із викладеним важливим на наш погляд і перспективним для монографії є розгляд поняття кримінально-процесуального рішення, однак слід зробити декілька прізвищ щодо самого поняття рішення, а саме його розуміння науковцями є неоднаковим.

Рішення - один з необхідних моментів вольової дії що полягає у виборі пілі дії і способів її виконання. Вольова дія перелічає поперелічне усвідомлення пілі і засобів дії здійснення дії в лумпі що переліче фактичній дії обговорення в лумпі підстав що говорять «за» і «проти» його виконання і т.п. Цей процес закінчується прийняттям рішення.

В процесі розгляду питання про генезис досудового розслідування та процесуального рішення слідчого нами встановлено що досудове розслідування формувалося як самостійна стадія кримінального процесу досить тривалий період часу. Лише із закріпленням у кримінально-процесуальному законодавстві основоположних принципів процесуального рішення слідчого удосконалювалися та набували встановленої регламентації в КПК.

Сучасна система досудового розслідування вимагає докорінних змін на основі сформованих позитивних історичних цінностей доктринального визначення місця досудового розслідування та статусу слідчого належного встановлення основ для прийняття ним та реалізації процесуальних рішень, так як в результаті історичного розвитку сучасного кримінально-процесуального законодавства воно набуло не лише позитивних прогресивних, але і негативних регресивних ознак та характеристик.

Для будь-яких реформ чи змін необхідні результати глибоких наукових досліджень, а у подальшому - обґрунтовані поступові кроки по їх закріпленню в законодавстві. Внахвлюючи викладене нами сформульоване визначення процесуального рішення слідчого запропонована їх авторська класифікація висловлені рекомендації по імплементації низки норм кримінально-процесуального законодавства зарубіжних країн в КПК України, що сприятиме прийняттю обґрунтованих процесуальних рішень слідчим.

Послідовуючи причинно-наслідковий зв'язок між рішеннями прийнятими слідчим в ході розслідування та судовими рішеннями акцентовано увагу на таких вимогах до процесуального рішення слідчого, як його всебічність, повнота вмотивованість і невперелженість.

Проведений аналіз спеціальних юридичних джерел засвідчив відсутність однакового розуміння науковцями функцій слідчого що спричиняє невзголеність між собою норм КПК та різноплановість дій і рішень слідчих при розслідуванні кримінальних правопорушень. Аргументовано точку зору про те, що основною функцією, яку реалізує слідчий є розслідування.

Правовий статус адвоката при наданні правової допомоги свідку у кримінальному провадженні

Скакун І.В., курсант ННПФПСКМ НАВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент *Зарубей В.В.*

Відповідно до ст. 59 Конституції України кожен має право на правову допомогу. Після набрання чинності новим КПК 20 листопада 2012 року інститут надання свідку правової допомоги змінюється. У п. 2 ч. 1 ст. 66 КПК України лише зазначено що свідок має право користуватися під час лявання показань та участі у проведенні інших процесуальних дій правовою допомогою